

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621201034
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1621201034.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľky: U. V., O.. XX.XX.XXXX, V. P. XX/XX, U., zast. JUDr. Ľubica Sopková, so sídlom Pribinova 3, 901 01 Malacky, proti žalovanému: P. O., O.. XX.XX.XXXX, V. Š. X, U., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia - zákaz vstupu do domu a zákaz priblíženia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 1. apríla 2021 č.k. 5C 25/2021-34 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a a odporcovi nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Odporcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým odporcovi P. O., nar. dňa XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. X, U., štátny občan Slovenskej republiky sa uložil, aby dočasne od vyhotovenia tohto uznesenia do právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedeného na tunajšom súde pod č.k. 5C/76/2020 nevstupoval do bytu č. XX, nachádzajúceho sa na ulici P., súpisné číslo XX, orientačné číslo XX (číslo vchodu) v meste U.. Nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi, aby sa dočasne od doručenia tohto uznesenia do právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedeného na tunajšom súde pod č.k. 5C/76/2020 nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť odporcu na týchto úkonoch. Navrhovateľke priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 Eur podľa priloženého platobného predpisu.

2. Vychádzal z návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi, aby dočasne od vyhotovenia tohto uznesenia do právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného na Okresnom súde Malacky pod č.k. 5C 76/2020 nevstupoval do bytu č. XX, nachádzajúceho sa na ulici P. XX/XX v meste U. a uložil odporcovi, aby sa dočasne od doručenia tohto uznesenia do právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného na Okresnom súde Malacky pod č.k. 5C 76/2020 nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť odporcu na týchto úkonoch a jeho odôvodnenia tým, že je bývalou družkou odporcu, s ktorým už viac ako 2 roky nežije v spoločnej domácnosti. odstáhoval

sa z neho ešte dňa 30.12.2018 po vzájomnej hádke, ktorá vyústila do ich rozchodu a nemá tam ani žiadne svoje osobné veci, má však kľúče od tohto bytu, do ktorého pravidelne chodíva pod rôznymi zámienkami, a to aj bez vedomia, či dokonca proti vôli navrhovateľky. Vysvetľuje to tým, že si chodí „pre svoje veci“, i keď si ich už dávno všetky odsťahoval, pričom dokonca mnohé hnutelné veci si odniesol i napriek tomu, že patrili navrhovateľke. V byte býva v súčasnej dobe navrhovateľka spolu s ich dvomi maloletými deťmi, za ktorými chodí odporca a napriek tomu, že má právoplatný rozsudok o styku s maloletými deťmi, do bytu chodíva kedykoľvek, teda nie len v čase, kedy má rozsudkom určený styk s deťmi, ale kedykoľvek sa mu chce s odôvodneným, že prišiel za deťmi. Ak namieta, že v daný deň nemá právo v styku s deťmi, odporca namieta, že je spoluvlastníkom bytu a preto môže chodiť do bytu kedykoľvek sa mu zachce. Obidvaja sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č. XX na P. H. Č.. XX/XX X. U.. Navrhovateľka uvádzala, že pri takýchto neohlásených a doslova „nevítaných“ návštevách odporcu často dochádza k hádkam a konfliktom, čoho svedkom sú ich dve malé deti vo veku 6 a 3 rokov. Do bytu chodíva odporca minimálne 2-3 - krát týždenne. Komunikácia s ním je veľmi zlá, keďže ju pravidelne uráža a vulgárne jej aj pred deťmi nadáva „do kuriev“ a pod. Okrem toho ju začal prenasledovať, sleduje ju, kontaktuje ju telefonicky, pričom sa už stalo, že jej volal dokonca až 56- krát za hodinu. Uviedla, že agresivita odporcu voči nej sa začala v poslednom čase výrazne stupňovať, zrejme z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k bytu na P. H. X. U., ktorého sú obaja podielovými spoluvlastníkmi v podiele 1, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/76/2020. Z tohto dôvodu dňa 11.03.2021 podala na Obvodné oddelenie PZ Malacky oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 47 ods. 1 písm. e) zák.č. 372/1990 Zb. o priestupku. Obsahom tohto oznámenie je, že odporca sa v byte dopúšťa schválností a to okrem už uvedeného tiež tým, že napr. neustále naschvál močí mimo priestorov záchodovej misy na WC, skáče po sedačke, po posteli a naschvál dupe po byte. Taktiež odpílił zámok na pivnici, ktorá je príslušenstvom bytu. Keď navrhovateľka dňa 02.03.2021, keď išla s deťmi na ihrisko, po návrate domov zistila, že odporca bol v byte a odcudzil jej mobilný telefón, ktorý jej odmieta vrátiť a vždy keď príde do bytu, navrhovateľke z bytu niečo zmizne. Na správanie sa odporcu v byte ju upozorňujú aj jej susedia, keď odporca v byte hlasno dupe a oni majú 4 - mesačné dieťa, ktorého to ruší a budí sa na tento hluk. Opakovane sa pokúšala s odporcom porozprávať, on však odmieta akúkoľvek rozumnú komunikáciu. S odporcom sa nedá nijako dohodnúť, tento ju neustále uráža, vulgárne jej nadáva, a to aj pred deťmi. S odporcom sa chcela dohodnúť, že mu bude odovzdávať deti pred bytovým domom s čím, však odporca nesúhlasí a trvá na tom, že byt je aj jeho, preto má právo doň chodiť, kedy sa mu zachce a môže ho užívať. Pre deti si pritom nechodí ani pravidelne a ani v určitom čase, často mešká aj 20 - 30 minút, najmä počas zimného obdobia a nie je možné, aby navrhovateľka s deťmi stála pred domom a čakala tam na jeho príchod. Navrhovateľka uviedla, že Okresný súd Malacky uznesením zo dňa 28.07.2020, sp. zn. 8P/106/2019 rozhodol o návrhu otca - odporcu na nariadenie neodkladného opatrenia o styku otca s deťmi. Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla podrobný a presný prehľad návštev odporcu v byte. Uviedla, že odporca chodí do bytu a za deťmi ako sa mu zachce, pričom nikdy nedá vopred vedieť, kedy za deťmi príde a kedy nepríde a to ani vtedy, ak bude meškať v čase v styku s deťmi, rovnako tak jej nedá vedieť ani v prípade, že za deťmi nepríde. Takáto situácia je dlhodobá a trvajúce už niekoľko mesiacov a za posledné mesiace sa situácia neprimerane zhoršila. Konanie odporcu v posledných mesiacoch ňou značne otriaslo a má z takéhoto jeho konania strach a dôvodnú obavu, že násilné konanie voči nej sa začne stupňovať a prerastie do fyzických útokov proti jej osobe. Podľa navrhovateľky opakované útoky odporcu, aj keď v súčasnej dobe zatiaľ len vo verbálnej rovine nemožno v žiadnom prípade považovať za bežnú situáciu medzi bývalými partnermi. Na jej strane existuje dôvodná obava, že odporca jej ublíži ešte viac, či už fyzicky, alebo psychicky a preto zastáva názor, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia je dôvodný a súčasná situácia vyžaduje urýchlenú úpravu právnych pomerov medzi navrhovateľkou a odporcom prostredníctvom súdu. Odporca má záchvaty hnevu a nevie sa ovládať, preto bola nútená podať návrh na vydanie neodkladného opatrenia na dočasný zákaz vstupu odporcu do ich spoločného bytu č. XX, v bytovom dome súp. č. XX na P. H., vchod č. XX v U. a na zákaz približovania sa k nej na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka podala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, avšak v tejto veci sa jedná (môže jednať) o počiatočné štádium páchania zločinu, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa ustanovenia § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., resp. prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360 a) ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na skutočnosť, že má právo podať na príslušnom súde návrh na vydanie neodkladného opatrenia, bola toho názoru, že objektívne existujú dôvody na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal vstup odporcu do spoločného bytu. Odporca sa v byte správa v rozpore s dobrým mravmi, keď jej nielen berie rôzne veci (vybavenie a zariadenie domácnosti, mobilný telefón, osobné

veci, elektrospotrebiče, atď), ale berie si tiež jedlo z chladničky, ktoré patrí navrhovateľke a deťom bez dovolenia a odôvodňuje to tým, že byt je aj jeho a preto je jeho i všetko, čo sa v byte nachádza. Fotí si, čo má navrhovateľka v skriniach, alebo v chladničke, alebo mrazničke a stalo sa aj to, že sledoval navrhovateľku mimo bytu, keď bola v obchode, alebo na pošte. Takáto situácia je pre navrhovateľku neudržateľná, má strach a žije neustále v strese a v obavách, kedy sa odporca zase objaví. Dokonca sa už stalo neraz aj to, že keď sa navrhovateľka aj s deťmi vrátili domov, odporca sa ukryl v byte, schoval si aj topánky, takže navrhovateľka nevedela, že tam vôbec je, a po niekoľkých minútach ho deti našli schovaného za gaučom, alebo pod posteľou. Keď ho navrhovateľka žiadala o vysvetlenie, prečo to robí, uviedol, že chce vedieť, či sa s deťmi o ňom nerozoprávala a či deti „nehucká“ proti nemu, lebo deti nechcú chodiť k nemu do domu jeho rodičov.

3. Po právne stránke súd prvej inštancie posudzoval vec podľa ustanovení § 324 ods. 1, 325 ods. 1. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

4. Konštatoval, že neodkladné opatrenie je svojim charakterom výnimočným a mimoriadnym prostriedkom súdnej ochrany smerujúcim k úprave pomerov a ovplyvneniu správania strán, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním žalovaného, resp. toho, voči komu návrh smeruje, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy (materiálnej, ako aj nemateriálnej) na strane navrhovateľa. Neodkladné opatrenie sa považuje za výnimočný prostriedok najmä preto, lebo pri jeho nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, je porušená zásada rovnosti strán konania, strany nemusia byť pred jeho nariadením vypočítané a napokon uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Uviedol, že neodkladné opatrenie možno teda nariadiť z dvoch dôvodov. Jedným je potreba bezodkladne upraviť pomery strán konania, druhým potreba zabezpečiť výkon súdneho rozhodnutia, ak by mal byť ohrozený. Aby súd mohol vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobca osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj nebezpečenstvo bezprostrednej hroziacej ujmy. Potrebu a splnenie zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia však súd musí skúmať z hľadiska účelu súdneho konania vo všeobecnosti a ochrany práv a právom chránených záujmov všetkých subjektov konania. Poukázal na to, že neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené tam, kde navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu či ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že mu bude naďalej zbytočné uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu. Súd je vždy v rámci dispozičného princípu viazaný návrhom a nemôže ho prekročiť, ani uložiť inú ako v návrhu požadovanú povinnosť. Pri rozhodovaní skúma všetky dôvody a okolnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, či je nárok navrhovateľa osvedčený a či je vydanie neodkladného opatrenia potrebné, či už za účelom neodkladnej úpravy právnych pomerov strán alebo zabezpečenia výkonu exekúcie, ak by mala byť ohrozená. Vyslovil, že pri nariadení neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) C.s.p. musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (napr. svedok incidentu).

5. Súd prvej inštancie uviedol, že skúmajúc splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, sa oboznámil s návrhom, rozsudkom o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému P. O., O.. XX.XX.XXXX a maloletej X. O., O.. XX.XX.XXXX, č.k. 8P/106/2019 zo dňa 24.09.2020, so záznamom o podaní oznámenia navrhovateľkou podľa § 59 ods. 3 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení č. 250/1994 Z.z., č.p: ORP-P-114/MA-OPP2-2021 zo dňa 11.03.2021. Z LV č. XXXX Okresného úradu Malacky, katastrálneho odboru pre kat. úz. Malacky.

6. Z návrhu navrhovateľky vyvodil, že navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na základe, ktorého by odporcovi bolo dočasne zakázané vstupovať do bytu č. XX nachádzajúceho sa na P. H. X. U., súp. č. XX, orientačné č. XX. Ďalej navrhovateľka žiada nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým súd uloží odporcovi, aby dočasne od doručenia uznesenia do právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedeného na tunajšom súde pod č. k. 5C/76/2020 sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, ak bude odporca na takéto konania predvolaný. Z tohto návrhu navrhovateľky mal za zrejmé, že navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojej telesnej, duševnej, osobnej slobody alebo bezpečnosti, pričom táto ochrana

bude dosiahnutá tým, že súd zakáže odporcovi, ktorý je voči navrhovateľke podozrivý z násilia, približovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 m (§ 325 ods. 2 písm. h) C.s.p.). Vyslovil že primárnym účelom nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia je zabránenie akejkoľvek forme násilia, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Navrhovateľka sa návrhom domáha úpravy vzájomného pomeru medzi ňou a odporcom. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil z vyššie uvedených hľadísk a považoval ho za dôvodný. Uviedol, že medzi navrhovateľkou a odporcom existuje právny vzťah (pomer), pretože sú bývalí partneri, ktorí žili v minulosti v spoločnej domácnosti a z ich vzťahu pochádzajú 2 maloleté deti, maloletý P. O., O.. XX.XX.XXXX a maloletá X. O., O.. XX.XX.XXXX. Navrhovateľka s deťmi žije v byte na ulici P. XX/XX X. U., ktorý je v podielovom spoluvlastníctve účastníkov v rovnakom pomere, každý po 1. V špecifikovanom byte žijú aj spoločné maloleté deti navrhovateľky a odporcu. Podľa navrhovateľky deti sú opakovane svedkami situácií, keď odporca pri svojich príchodoch do spoločného bytu navrhovateľku uráža, ponižuje, správa sa úplne nevhodne. Podľa názoru súdu nie je normálne a bežné, aby odporca po neohlásenom príchode do bytu sa ukryla tajne sledoval, čo robí navrhovateľka s deťmi. Takýto stav nie je možné považovať v slušnej spoločnosti za normálny. Vzhľadom na to, že sa jedná o bývalých partnerov, ktorí majú spoločné deti, mal za to, že tento ich vzájomný pomer vyžaduje bezodkladnú úpravu.

7. Konštatoval, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) C.s.p. je to, že povinná osoba je svojím konaním (všeobecne kontaktovaním chránenej osoby, priblížením sa k chránenej osobe) ohrozuje telesnú alebo duševnú integritu chránenej osoby, pričom sa nedá vylúčiť fyzické násilie ani psychické týranie. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Navrhovateľka v návrhu uvádza, v čom vidí v konaní odporcu voči nej znaky, najmä psychického násilia. Súd si uvedomuje, že návrh je založený predovšetkým na osobnom vnímaní navrhovateľky, ktorá vznikla pri užívaní spoločného bytu. Z návrhu je zrejmé, že navrhovateľka súčasnú situáciu znáša veľmi ťažko, vadí jej, nevie sa brániť proti tomu, že odporca hocikedy prichádza do bytu bez ohlásenia, napriek tomu, že sa z bytu už pred viac ako 2 rokmi odsťahoval. Odporca sa v čase, keď sa nachádza v byte správa neprimerane, až „nenormálne“. Navrhovateľka nedokáže takémuto správaniu sa odporcu zabrániť. Mala jedinou možnosť a to podať na súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Zatiaľ sa snažila situáciu, ktorá ju najmä psychicky zaťažuje riešiť tým, že podala oznámenie na odporcu z podozrenia, že konanie odporcu je priestupkom voči občianskemu spolunažívaniu. Navrhovateľka podľa názoru súdu prvej inštancie osvedčila ohrozenie jej telesnej a duševnej integrity konaním odporcu vyššie uvedenými dôvodmi.

8. Uviedol, že aplikácia predbežného opatrenia v zmysle § 325 ods.2 písm. e/, g/ i h/ CSP je aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následku poranenia, psychickej škody a podobne. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického ataku, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Deklarácia o odstránení násilia páchaného na ženách, schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 označuje násilie ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastrasovania, alebo svojvoľného obmedzovania slobody a to vo verejnom či súkromnom živote (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 10/2012. S účinnosťou od 01. mája 2015 môže súd aj v civilnom konaní uložiť povinnej osobe zákaz priblížiť sa k chránenej osobe na určenú vzdialenosť, alebo aby sa iba obmedzene k nej približoval. Toto má význam najmä v konaniach, ktoré vykazujú vysokú mieru vzájomnej agresivity účastníkov konania. V tomto prípade súd vymedzí rozsah povoleného kontaktu alebo určí celkový zákaz kontaktu s chránenou osobou. Stačí osvedčiť, že telesná integrita alebo duševná integrita účastníka (v prejednávanej veci navrhovateľky) môže byť takýmto konaním ohrozená, hoci by dosiaľ ešte k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity nedošlo. Samozrejme, osobitná úprava platí pre trestné konanie.

9. Nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil súd prvej inštancie tým, že bol nariadené, aby zabránil prípadnému ďalšiemu nevhodnému správaniu odporcu, alebo prípadne aj útoku odporcu na

navrhovateľku (vzhľadom na opísané doterajšie správanie sa odporcu v návrhu). V tejto súvislosti uviedol, že právo na ochranu života a zdravia, telesnej a duševnej integrity chránenej osoby, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu. V súvislosti s možným ohrozením fyzickej, psychickej alebo sexuálnej integrity navrhovateľky podľa § 325 ods. 2 písm e) a h) C.s.p. uložil odporcovi povinnosť nepribližovať sa k ohrozenej osobe - navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a zakázal mu kontaktovať navrhovateľku a zakázal mu nevstupovať dočasne do bytu, v ktorom býva navrhovateľka s deťmi. Trvanie neodkladného opatrenia súd obmedzil vzhľadom na závažnosť pretrvávajúcej situácie až do odpadnutia dôvodov. A to aj napriek tomu, že odporca je spoluvlastníkom spoločnej nehnuteľnosti (bytu) účastníkov. Záujem na požadovanej ochrane navrhovateľky je v súčasnosti dôležitejší ako záujem na ochrane vlastníckeho práva odporcu. Skonštatoval, že ak sa povinná osoba dopustí závažného alebo opakovaného konania, aby zmarila zákaz alebo obmedzenie kontaktu alebo priblíženia sa, ktoré boli vydané neodkladným opatrením v civilnom procese, môže tým naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona. Nežiaducim sledovaním, vyhľadávaním alebo kontaktovaním chránenej osoby môže dôjsť aj k spáchaniu trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona.

10. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení súd prvej inštancie navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je podľa sadzovníka súdnych poplatkov položka 1, písm. c) 33 Eur.

11. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o neodkladnom opatrení s odôvodnením podľa § 255 ods. 1 CSP.

12. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie odporca a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, majúc za to, že súd prvej inštancie v zmysle ust. § § 365 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. CSP nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP. A tiež v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že závery vyššie napádaného uznesenia sú ústavne neudržateľné a nespĺňajú nevyhnutné požiadavky na odôvodnenie všeobecných súdov, kedy je možné ich označiť ako arbitrárne a svojvoľné. Zo strany súdu prvej inštancie došlo podľa neho k nesprávnemu právnomu posúdeniu a k informačnému deficitu pri zisťovaní a ustálení skutkových okolností prípadu. Súd prvej inštancie si bezprecedentným spôsobom osvojil tvrdenia žalobkyne bez akejkoľvek verifikácie jej tvrdení, rovnako ako aj nebral zreteľ na to, že žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neodôvodnila žiadnymi listinnými dôkazmi. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje žalovaný za nesprávne a nepresvedčivé, trpiace skutkovými vadami, nakoľko bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Odporca má za to, že súd prvej inštancie rozhodol výhradne na základe jednostranne formulovaného opisu skutkového stavu zo strany žalobkyne, navyše navrhovateľka tento skutkový stav ani len riadne nepreukázala. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1, 2 písm. e) a h) CSP, teda aby mu súd uložil nevstupovať dočasne do bytu, v ktorom navrhovateľka býva tvrdiac, že je voči nej dôvodne podozrivý z násillia a súčasne žiadala súd, aby mu súd uložil povinnosť nepribližovať sa k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Svoje tvrdenie navrhovateľka osvedčovala výlučne jediným listinným dôkazom a to Záznamom o podaní Oznámenia o priestupku OO PZ zo dňa 11.3.2021 proti občianskemu spolunažívaniu. Z tohto podania navrhovateľky vyplýva len to, že medzi sporovými stranami dochádza k bežným hádkam a nezhodám medzi bývalými partnermi, pričom v žiadnom prípade tu nie je možné hovoriť o podozrení zo spáchania fyzického či psychického týrania navrhovateľky. Navrhovateľka nepredložila žiadne listinné dôkazy o násillí, ktoré mal na nej páchať, žiadne trestné oznámenie, lekársku správu, prípadne čestné vyhlásenie svedkov. K návrhu nepriložila žiadnu nevhodnú SMS komunikáciu ním realizovanú, nezaslala súdu žiadnu video či audio nahrávku, z ktorej by bolo zrejmé správanie sa odporcu, nezaslala súdu výpis hovorov, z ktorého by bolo

zrejme, že dochádza k sústavnému a opakovanému kontaktovaniu jej osoby z jeho strany (sporové strany majú pritom spoločné maloleté deti, preto určitá komunikácia medzi ich osobami je prirodzene nevyhnutná) a súčasne navrhovateľka nepreukázala ani ňou ďalšie uvedené vyjadrenia, a to že ju prenasleduje - sama uviedla, že ho mala iba raz vidieť v obchode a raz na pošte, pričom i uvedené odporca zásadne popieral. Okrem iného, ak dochádza z jeho strany k nebezpečnému prenasledovaniu jej osoby, mala navrhovateľka možnosť podať na príslušné OR PZ trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania v zmysle § 360a TZ. Uvedené do dnešného dňa navrhovateľka neurobila, nakoľko z jeho strany k prenasledovaniu jej osoby nedochádza a sama si je vedomá toho, že by v takomto trestnom konaní úspešná nebola. Rovnako si je pravdepodobne vedomá následkov krivého obvinenia, kedy na odporcu nepodala ani len trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania fyzického či psychického týrania jej osoby, keďže k uvedenému reálne obdobie nedochádza. Uviedol, že navrhovateľka svoj návrh odôvodnila len predchádzajúcimi nezhodami, vyplývajúcimi z ukončeného dlhodobého partnerského vzťahu medzi sporovými stranami a nedoriešením ich vzájomných majetkových vzťahov. Uvedené však nie je dostačujúce pre nariadenie takého neodkladného opatrenia, ktorým dochádza k vážnym zásahom do práv žalovaného. Je pravdou, že vzťah medzi stranami je napätý, vzájomne konfliktný, avšak sama navrhovateľka by sa mala zamyslieť, prečo sa jeho styk s deťmi nedarí realizovať mimo miesta bydliska detí, prečo navrhovateľka nerešpektuje právoplatný a vykonateľný rozsudok vo veci samej a deti na styk riadne nepripravuje. Mala by si tiež uvedomiť, že jej obvinenia nie sú ničím podložené, preukázané a vážne zasahujú do jeho osobnostných práv. Dôkazné bremeno preukázať, resp. osvedčiť, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhnutého neodkladného opatrenia zaťažuje v súdnom konaní samotnú navrhovateľku. Mal za to, že jej povinnosťou bolo aspoň osvedčiť dôvodné podozrenie z násilia odporcu proti jej osobe, ako aj hodnoverne osvedčiť, že osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky fyzického alebo psychického násilia. Navrhovateľka toto svoje dôkazné bremeno neuniesla. Nesporne bolo preukázané len to, že dňa 11.3.2021 navštívila OR PZ v Malackách a len na základe jej výpovede podala Oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Navrhovateľka síce tvrdí, že má dôvodnú obavu zo správania sa odporcu, avšak do dnešného dňa na jeho osobu nepodala ani jedno jediné trestné oznámenie. Dostatočným spôsobom tak neosvedčila ohrozenie svojej telesnej alebo duševnej integrity žalovaným. Navrhovateľka v podanom neodkladnom opatrení zo dňa 31.3.2021 vyjadruje nesmiernu obavu z osoby odporcu a už dňa 11.4.2021 (teda 11 dní po jeho nariadení) formou SMS správy ho kontaktuje, že ide s deťmi von a keď chce nech príde za nimi (Vid' priložená SMS správa). Nerozumie konaniu navrhovateľky, ktorá doposiaľ záujem o realizáciu styku nemala a po tom, čo súd nariadi zákaz priblíženia sa žalovaného k jej osobe na 5 metrov, mu zrazu navrhne, aby prišiel i keď to aktuálne možným nie je. Takáto SMS správa však celkom zrejme preukazuje, že žalobkyňa nemá obavu z jeho osoby. Dňa 13.4.2021 mu zaslala SMS správu nasledovného znenia: „Keď chceš pod hore keď prsi a môžeš byť s deťmi podmienka že budeš normálny“. Žalobkyňa teda po nariadení neodkladného opatrenia sama navrhuje žalovanému nielen to, aby sa k jej osobe priblížil na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, ale aj aby vstúpil do miesta vyššie špecifikovaného bytu.

Odporca apeloval na nedostatočnosť doteraz zisteného skutkového stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami. K odôvodneniu napádaného rozhodnutia a ku skutočnostiam uvádzaným navrhovateľkou uviedol, že tvrdenia ňou uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nezakladajú na pravde, sú skresľujúce, zavádzajúce a sú len ďalším prostriedkom šikanózneho výkonu jej práva. Navrhovateľku nikdy fyzicky ani agresívne verbálne nenapadol, nikdy sa jej nevyhrážal, nikdy ju neprenasledoval. Navrhovateľka klame a zneužíva inštitút neodkladného opatrenia. Nie je žiadna obeť domáceho násilia, koná len v snahe získania majetkového prospechu a zmarenia jeho styku s maloletými deťmi. Uviedol, že navrhovateľka v posledných mesiacoch zahájila útočné správanie sa voči jeho osobe. Od vydania rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 24.9.2020, sp. zn. 8P/106/2019, kedy nezískala ňou požadované výživné a súčasne odkedy adresoval odvolaciemu súdu vo vzťahu k určenému výživnému odvolanie, sa jej správanie diametrálne zmenilo. Začala mu ako otcovi ich spoločných detí aktívne brániť v styku s maloletými deťmi, maloleté deti neraz uviedli, že im maminka zakázala ísť k tatovi, že nemôžu ísť do U. a že, keď chce má ísť k nim domov. Od októbra 2020 sa jeho styk s deťmi značne narušil, deti na styk riadne nepripravuje, neodovzdáva deti otcovi pred bytom, deti nikdy nie sú riadne oblečené a zbalené na víkend, ktorý majú s otcom stráviť a pohľadom sledujú navrhovateľku či ísť môžu alebo ako sa majú zachovať. Preto po niekoľko mesiacov nemal inú možnosť ako realizovať styk v mieste bydliska navrhovateľky(matky) a maloletých detí a to v byte, kde je aj on podielovým spoluvlastníkom v pomere 1:2. V mieste bydliska navrhovateľky sú deti uvoľnené, komunikujú s ním bezproblémovo a takýto styk vítajú. Avšak akonáhle majú opustiť miesto bydliska navrhovateľky, tak ju kontrolujú pohľadom, pýtajú si jej povolenie, sú vystresované a radšej uvedú, že nikam nechcú ísť.

Navrhovateľka týmto neodkladným opatrením nielenže obmedzila jeho vlastnícke právo k predmetnému bytu, ale plne zmarila aj akýkoľvek jeho kontakt ako otca s deťmi, čo bolo pravdepodobne jej primárnym úmyslom. Uviedol, že sa nikdy nedopustil násilia voči navrhovateľke, ktoré by bolo protiprávnym a spoločensky škodným konaním, fyzickej a psychickej agresivity, následkom ktorého by navrhovateľka utrpela fyzickú a psychickú ujmu, ktorú v návrhu opisuje. Naopak navrhovateľka je tá, ktorá ho sústavne verbálne napáda aj pred zrakom maloletých detí, v prítomnosti detí používa rôzne invektívy adresované mu, zakazuje mu styk s deťmi, deťom zakazuje, aby s otcom odišli do miesta jeho bydliska a výslovne uvádza „deti do U. nepôjdu“. Uvedené má otec zaznamenané na viacerých zvukových nahrávkach, z ktorých je zrejmé, že navrhovateľka vystupuje voči jeho osobe agresívne, nadáva mu, zakazuje mu styk s deťmi, verbálne a najmä v prítomnosti detí atakuje nielen jeho, ale aj jeho rodičov a vykrikuje, že deti do U. nepôjdu a ak chcú jeho rodičia vidieť deti, nech prídu k nej do bytu. Vzhľadom na uvedené bol nútený podať návrh na výkon súdneho rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 24.9.2020, sp. zn. 8P/106/2019. Súčasne má za to, že ak navrhovateľka bude pokračovať v takomto pomstychtivom správaní sa aj v budúcnosti a v plnej miere bude mariť jeho styk s deťmi, nebude mať inú možnosť ako žiadať príslušný súd o zmenu zverenia maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti a to z dôvodu nevhodnej starostlivosti preferenčného rodiča.

Odporca sa zásadne ohradil voči vyjadreniam navrhovateľky, že by močil mimo WC v byte, že by skákal po sedačke a naschvál v byte dupal alebo, že by sa dokonca schovával v byte, aby ju vystrašil či odpočúval, čo navrhovateľka opäť nijako nepreukázala. Ak skutočne močí mimo WC, robí neporiadok v byte alebo akokoľvek nevhodne zasahuje, mala možnosť súdu doložiť fotodokumentáciu a pod.. Navrhovateľka v podanom návrhu tvrdí, že sa jej chodia sťažovať susedia so 4-mesačným dieťaťom na osobu odporcu. Ich čestné prehlásenia však opäť k podanému návrhu nepriložila. Keď sa išiel so susedmi porozprávať, zaujímalo ho či naozaj majú dojem, že v čase jeho styku s deťmi sú hluční a v takom prípade sa im chcel ospravedlniť, avšak nemal dojem, že by hlučnejšie chodil po byte. Susedia mu uviedli, že ani len netušia, kedy má styk s deťmi a kedy sa v byte nachádza. Mal za to, že ak by skutočne mali problém s jeho správaním sa v byte, tak by za niekoľko uplynulých mesiacov prišli do bytu v čase, kedy je tam aj on a požiadali by ho, aby sa utíšili. Toto sa však nikdy nestalo. Susedia spravidla riešia takéto problémy v čase ich výskytu a nie niekoľko týždňov či dní po údajnom narušení ich pohodlia. (Vid': Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 19.3.2021 k Oznámeniu matky o priestupku to dňa 11.3.2021 priložený v prílohe). Po prečítaní si predmetného návrhu a súčasne uznesenia má odporca ďalej obavu chodiť na styk s deťmi osamote, má strach čoho ďalšieho by bola navrhovateľka schopná, nevie či pri ďalšom osobnom kontakte neprivolá policajnú hliadku a nebude tvrdiť, že ju napadol alebo porušil nariadené neodkladné opatrenie a tak dnes pre istotu si buď na styk s deťmi prizve tretiu osobu (ako svedka) priebehu odovzdania detí alebo si prichod na styk nahráva na mobilný telefón. Pravdou však je, že od nariadenia napádaného uznesenia sa styk otca s deťmi nerealizuje vôbec. Nemá možnosť k maloletým deťom pristúpiť, nakoľko si ich navrhovateľka drží v tesnej blízkosti a on nemá možnosť priblížiť sa k navrhovateľke na 5 metrov bez toho, aby porušil vykonateľné súdne rozhodnutie. Z diaľky vidí, že deti nie sú zbalené, nie sú na styk vhodne oblečené, nemajú teplejšie oblečenie a schovávajú sa pri navrhovateľke, ktorá im stále niečo po tichu šepká, pričom ani jeden jediný krát nahlas deťom neuviedla, aby so žalovaným na styk odišli, prípadne sa ani raz nestalo, aby prirodzene od maloletých detí na 5 metrov ustúpila a umožnila mu prísť k ich osobám a reálne si maloleté deti na styk aj prevziať. Skutočnosť, že navrhovateľka dlhodobo zakazuje deťom chodiť mimo miesta jej bydliska preukázal doloženými videonahrávkami maloletej X., kde výslovne uvádza, že maminka im zakázala chodiť do U. alebo jej maminka zakázala ísť s otcom von do obchodu a podobne. Uvedené je dôkladne popísané v návrhu na výkon súdneho rozhodnutia, ktorý bol odporca v dôsledku aktuálnych okolností nútený podať a ktorý odvolaciemu súdu priložil v prílohe. K veciam, ktoré si mal z predmetného bytu odniesť uviedol, že sa jednalo o veci, ktoré patrili do jeho výlučného vlastníctva a najmä o veci, ktoré mu navrhovateľka uviedla, že nech si ich zoberie a ak si ich nezoberie, tak mu ich zničí. Videonahrávka svedčí o tom, že navrhovateľka uviedla: „Ty si zober z tohto bytu ešte bicykel, žinenku a sušičku!“ Odporca: „Ty sa nestaraj, čo si zoberiem zo svojho bytu.“ Navrhovateľka: „Ty drž hubu! Tak ti to zničím.“ Odporca je presvedčený, že v danom prípade nebola preukázaná, resp. osvedčená akákoľvek forma násilia páchaná z jeho strany voči navrhovateľke. Navrhovateľka túto skutočnosť riadne neosvedčila, nepredložila žiadny dôkaz o nejakom relevantnom šetrení násilného správania sa žalovaného. Samotné podanie oznámenia o spáchaní priestupku nie je riadnym osvedčením potreby nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Tvrdené násilné správanie sa odporcu sa zakladá iba na jej vyjadrení bez relevantného a objektívneho podporenia inými skutočnosťami. Nie je aktuálne dôvodne podozrivý z takéhoto násilia a preto nebola naplnená základná zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 písm. e) CSP, a to existencia dôvodného podozrenia z násilia odporcu proti navrhovateľke.

Neodkladné opatrenie preto nemalo byť podľa odporcu nariadené. V danom prípade zároveň neboli splnené zákonné podmienky pre obmedzenie ústavou chráneného vlastníckeho práva (čl. 20 Ústavy SR) odporcu k predmetnému bytu, ktorý podľa pripojeného LV je jeho podielovým spoluvlastníkom v rovnakej časti ako navrhovateľka, v jednej polovici. Navrhovateľkou navrhované obmedzenie vlastníckeho práva odporcu tak nesleduje legitímny účel.

Odporca poukázal na charakter, účel a predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) a h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď sa priklonil k jednostranným vyjadreniam navrhovateľky, sám súd prvej inštancie v napádanom uznesení uvádza, že si je vedomý toho, že pre nariadenie predmetného neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľovi, pričom on vychádza len z vyjadrení navrhovateľky, ale ďalej v odôvodnení uvádza, že aj tak považuje nariadenie neodkladného opatrenia za dôvodné. Odporca bol toho názoru, že nebola zo strany navrhovateľky dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že z jeho strany dochádza k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesne zdravie, či k psychickému ubližovaniu v podobe hrubých vyhrážok, ponižujúceho urážania, osočovania a vulgárneho nadávania navrhovateľke, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné zdravie. Pretože musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad, nepostačuje len tvrdenie o páchaní násillia bez bližšieho zdôvodnenia. Navrhovateľka neosvedčila dôvodné podozrenie z násillia, hoci aj nepatrnej intenzity, ktoré ma dlhotrvajúci charakter, ale ani jediný prípad spáchania násillia dosahujúceho stupeň značnej intenzity, na základe ktorých skutočnosti by bolo možné dôvodné predpokladať pokračovanie v páchaní násillia žalovaným. Nemožno ani nadobudnúť presvedčenie, že navrhovateľka bude v blízkej budúcnosti vystavená násillnému útoku (správaniu) zo strany odporcu a neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie bežných konfliktov bývalých partnerov vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Uviedol, že za daného stavu by jeho vylúčenie z užívania bytu predstavovalo neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv. Odporca ukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 21.3.2017, sp.zn. 9Co/134/2017, v zmysle ktorého „I. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) CSP predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie týchto ustanovení je určitý stupeň intenzity fyzického či psychického násillia a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia s páchatelom násillného chovania. Intenzita násillného chovania musí byť teda spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spolužitia v spoločnej domácnosti, že sa toto spolužitie stane objektívne neakceptovateľným, prípadne až nemožným. Uvedené platí nielen v prípadoch žitia v spoločnej domácnosti, či v jednom dome alebo byte, ale napr. aj pre prípady, keď obeť násillia v dome či v byte priamo nežije, avšak zdržiava sa v ňom napr. z dôvodu pravidelných návštev iných osôb tam žijúcich. Pre rozhodnutie súdu je preto významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozba takéhoto správania. Keďže rozhodnutie súdu v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP je významným zásahom do práv a predstavuje určitú sankciu vo vzťahu k páchatelovi násillia, musí byť už samotná existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia alebo existencie jeho hrozby dostatočne osvedčená, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. II. Neodkladné opatrenie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) CSP slúži ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkyh vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie alebo zastrašovanie. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita žalobcu mohla byť ohrozená.“

Súčasne odporca apeluje na tú skutočnosť, že ak by sa v budúcnosti dopustil akéhokoľvek násillia voči navrhovateľke alebo ním preukázateľne hrozil, toto rozhodnutie netvorí prekážku res judicatae (§ 230 CSP), ktorá by bránila, aby navrhovateľka podala nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na dočasný zákaz jeho vstupu do daného bytu. Uvedené konštatoval aj Krajský súd Trnava v uznesení zo dňa 11.9.2020, sp.zn: 25Co/59/2020. Konštatoval, že uznesenie súdu prvej inštancie je nevykonateľné. Už samotná navrhovateľka nesprávne formulovala petit navrhovaného neodkladného opatrenia a výrok napadnutého súdneho rozhodnutia neobsahuje riadny a vykonateľný petit vo vzťahu k zakazu vstupu do nehnuteľnosti, nakoľko neobsahuje riadnu špecifikáciu nehnuteľnosti, do ktorej sa žalovanému uložil zákaz vstupu. Z predmetného výroku nie je zrejmé, kde sa daná nehnuteľnosť nachádza, akým katastrálnym odborom je vedená, v akom katastrálnom území a na akom liste vlastníctva je nehnuteľnosť zapísaná a pod..

13. V doplnení odvolania odporca uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne a neodkladné opatrenie nariadil bez toho, aby mal zo strany navrhovateľky čo i len čiastočne osvedčenú dôvodnosť potreby bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami. Súd prvej inštancie konal svojvoľne, nerešpektujúc charakter a účel nariadeného neodkladného opatrenia a neodkladné opatrenie využil ako prostriedok na riešenie bežných konfliktov bývalých partnerov v prospech navrhovateľky. Súd prvej inštancie zasiahol svojím rozhodnutím nielen do jeho majetkových práv, ale aj do jeho rodinných vzťahov a jeho práva na realizáciu styku s maloletými deťmi. Nemal k dispozícii ani jeden dôkaz o tom, že by sa dopustil násillia voči navrhovateľke, hoci aj nepatrnej intenzity, súd prvej inštancie nedisponoval žiadnymi lekárskymi správami, trestnými oznámeniami, čestnými prehláseniami svedkom, videonahrávkami či zvukovými nahrávkami, ktorými by vedel zdôvodniť svoje rozhodnutie a sám v odôvodnení priznal, že koná len na základe vyjadrení navrhovateľky. Považoval zásah súdu prvej inštancie do jeho práv za neprímeraný a riadne nezdôvodnený, kedy v dôsledku správania sa navrhovateľky po nariadení neodkladného opatrenia zásadne zmenila správanie sa a svojím konaním preukázala, že z jeho osoby nemá strach, sama vyhľadáva jeho prítomnosť, volá ho do miesta jej bydliska, kde mu zakázala vstup, iniciuje rôzne stretnutia s ním, kde nie je možné dodržať odstup 5 metrov a podobne. Z toho dôvodu mal za to, že akákoľvek pochybnosť o tom, že by sa žalovaný dopúšťal nevhodného správania sa voči navrhovateľke alebo by nad mieru primeraným pomerom zasahoval do jej súkromia bola jej dodatočným konaním vyvrátená. Uviedol, že navrhovateľka po nariadení neodkladného opatrenia nevykazuje znaky „týranej“ osoby a nestráni sa ho. Práve naopak ona sama vyhľadáva jeho prítomnosť, pravidelne telefonicky alebo formou SMS správ ho kontaktuje, najmä v otázke starostlivosti o maloleté deti, kedy odporcovi navrhuje, aby sa dostavil do miesta jej bydliska, kde má zakázaný vstup (prípadne priamo pred deťmi odporcu do bytu volá a potom deťom hovorí, že veď ocko nechce ísť a kričí na neho, že mu udeľuje osobitú výnimku). Opakovane ho vyzýva, aby porušil nariadené neodkladné opatrenie, približuje sa sama svojvoľne nemu na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a navrhuje mu stretnutia s deťmi za jej prítomnosti, iniciuje stretnutia v škole maloletého Petra za účelom jeho zápisu na povinnú školskú dochádzku, kedy čas a miesto stretnutia pre oboch rodičov dohaduje na identický čas v malej miestnosti, kde nie je možné dodržať odstup 5 metrov. Konštatoval, že dňa 20.4.2021 sa konal zápis maloletého P. do základnej školy a navrhovateľka dohodla rodičom termín stretnutia na 14.00 hod., pričom sa dostavil už na 13.45 hod., aby mal možnosť oboznámiť riaditeľku školského zariadenia o vydanom neodkladnom opatrení a aby ju mohol požiadať, aby sa stretnutie rodičov konalo buď vo väčšej miestnosti alebo oddelene. Nakoľko škola nemala k dispozícii väčšiu miestnosť, uskutočnilo sa stretnutie s každým z rodičov osamote. Po predmetnom stretnutí išiel za prítomnosti navrhovateľky s deťmi na zmrzlinu, kedy dodržiaval odstup 5 metrov. Dňa 22.4.2021 sa dostavil na styk do miesta bydliska matky s tým, že deti sa nachádzali v bezprostrednej blízkosti navrhovateľky, on k nim nemohol pristúpiť a maloleté deti mu kričali, že môže ísť hore k nim domov a tam sa môžu hrať. Snažil sa deťom vysvetliť, že nemôže ísť dnu, pričom deti po fyzickej stránke na odovzdanie pripravené neboli (nemali zbalené veci, neboli riade obuté) a po krátkej chvíli na neverbálny pokyn navrhovateľky mu uviedli, že s ním nejdú a odišli do bytu. V dňoch 24.4.- 25.4.2021 informoval navrhovateľku, že sa na styk nemôže dostaviť z dôvodu jeho pracovných povinností a požiadal ju o styk s deťmi dňa 24.4.2021 s tým, že by si deti prevzal až o 13.30 hod.. Navrhovateľka mu nevyšla v ústrety, deti na styk nepripravila a realizáciu styku zmarila. Dňa 27.4.2021 navrhovateľka pripravila deti na styk, ale s podmienkou, že pôjde aj ona. Maloletým deťom zobrala bicykle a za dodržiavania odstupu sa styk realizoval od 16.10 hod. do 18.15 hod., následne mu uviedla, že má počkať dole a deti zobrala hore. Maloleté deti po chvíľke prišli s tým, že im maminka povolila ísť so žalovaným nachvíľku aj osamote. Jeho styk s maloletými deťmi sa podaril osamote realizovať len cca. 25 minút., následne mu navrhovateľka zaslala vo večerných hodinách SMS správu, že čakala aspoň poďakovanie za to, že mu umožnila byť s deťmi osamote a že ho má stále rada, na čo jej uviedol, že je jej povinnosťou odovzdávať mu deti, preto nevidel dôvod sa jej poďakovať, že po takmer pol roku mohol byť s deťmi osamote aspoň 25 minút, pričom deti na jeho osobu reagovali prívetivo, tešili samu, hrali sa spolu a užívali si spoločný čas a povedal jej, že by sa na jej mieste za takéto správanie hanbil. Navrhovateľka si následne zablokovala jeho telefónne číslo a znemožnila mu získať akékoľvek informácie o maloletých deťoch. Dňa 1.5.2021 navrhovateľka mu sama navrhla, že privezie maloleté deti za prababkou do U.. Telefonicky ho kontaktovala 2 minúty vopred s tým, že deti vysadila pred domom. Stála ďalej v tesnej blízkosti detí a vyzývala ho a jeho otca, aby privedli 87-ročnú prababku, ktorá má problém s pohybom na ulicu pred rodinný dom. Navrhovateľku požiadal, aby umožnila deťom vstúpiť na pozemok, prípadne aj priamo do rodinného domu, keďže je prababka takmer imobilná a pohyb jej robí značné problémy. Navrhovateľka pohľadom kontrovala deti a podľa jeho názoru im dávala pokyny, kedy sa deti odmietli z ulice pohnúť a po pár minútach odišli s ňou preč. Po tom, čo navrhovateľka nastúpila do auta, ktoré šoféroval jej brat sa strhla hádka, kedy brat navrhovateľky v prítomnosti maloletých detí vulgárne útočil na

odporcu a jeho sestru. Navrhovateľka v priebehu daného incidentu nijako nezakročila, nechala brata, aby mu nadával, čoho svedkom boli deti. Od času daného incidentu sa rozhodol obmedziť osobný kontakt s deťmi bez prítomnosti tretích osôb, aby ich zbytočne nestresoval a aby nedošlo k ďalším nezmyselným výmenám názorov. Navrhovateľka si súčasne dňa 27.4.2021 zablokovala jeho mobilné číslo, nie je dnes schopný navrhovateľku kontaktovať vo veci starostlivosti o maloleté deti. Iná komunikácia ako za účelom poskytnutia informácií o maloletých deťoch, prípadne o tom, či sa dostaví na styk alebo kedy bude zápis maloletého Petra do školy, pritom medzi sporovými stranami neprebíhala. Je mu momentálne zamedzený prístup k informáciami o osobách maloletých detí.

14. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k odvolaniu odporcu považovala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za zákonné a vecne správne, a to po každej stránke, preto ho ako také navrhla potvrdiť. So žiadnym z uvedených tvrdení odporcu sa nestotožnila a mala za to, že sa objektívne nezakladajú na pravde. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie sa s prejednávanou vecou riadne oboznámil a dôsledne vysporiadal, pred nariadením neodkladného opatrenia vykonal postačujúce dokazovanie na jeho nariadenie, pričom dôsledne zväzil a zohľadnil všetky právne relevantné skutočnosti. Rovnako tak svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež riadne a postačujúcim spôsobom odôvodnil. Súd prvej inštancie správne aplikoval základnú požiadavku pri nariaďovaní neodkladného opatrenia, a to skutočnosť, že z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný charakter, prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. S napadnutým uznesením, ako i jeho odôvodnením, vrátane poukázania a správneho vyhodnotenia potreby rýchleho a okamžitého zásahu zo strany súdu preto v celom rozsahu súhlasila a zastávala názor, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal skutkovo i právne relevantnými skutočnosťami, rozhodol správne a svoje rozhodnutie tiež dostatočne a správne zdôvodnil. K tvrdeniam odporcu v odvolaní uviedla, že dňa 02.03.2021 jej vzal mobilný telefón, ktorý mala a používala 5 rokov, takže všetky videonahrávky, nahrávky rozhovorov, fotky a sms správy, svedčiacie s agresívnym správaním odporcu. Keďže všetok tento dôkazový materiál proti nemu (okrem pár fotiek, ktoré prikladá v prílohe) vrátane fotiek ako močil mimo záchoda, ako si olizoval ruky a odtláčal to na dvere a ako skákal po gauči, mala uložený buď priamo v telefóne alebo na pamäťovej karte, vsunutej v mobilnom telefóne, a odporca jej tento mobilný telefón odmieta vrátiť, momentálne nemá v jej osobnej dispozícii takmer žiadne dôkazy, keďže tieto má vo svojej osobnej dispozícii odporca. Ak by jej mobilný telefón, ktorý jej zobral po 5 rokoch užívania doslova v rozpore so zákonom (keďže sa v ňom nachádza celá jej súkromná komunikácia s jej blízkymi, fotografie, videonahrávky a pod.), odporca vrátil, mala by dostatok dôkazov, svedčiacich o pravdivosti jej tvrdení. Avšak odporca o týchto dôkazoch vedel, a práve preto jej ho zobral. Dňa 11.3.2021 boli privolaní aj policajti, lebo už 3x prepílił zámok na pivnici, do ktorej si chcel po dvoch rokoch zrazu niečo uložiť. Doteraz si tam nič nedoniesol, iba bol zvedavý čo tam má a čo jej môže vziať. Bol agresívny, nepríjemný, o čom má aj videonahrávky. Nie je však podľa nej úmyslom tohto konania zahliť odvolací súd videonahrávkami strán sporu a ich spoločných detí. Dňa 11.4.2021 odporca vonku plakal, že mu deti chýbajú, že ho nemajú radi a pod. Z tohto dôvodu mu navrhovateľka napísala sms, aby prišiel, avšak v byte bol s ňou aj jej brat, ktorý chodí k nej do bytu vždy v každý párnny víkend a aj cez týždeň v čase, kedy má odporca upravený styk s deťmi, a čaká na jej pokyn, ak by bol problém, a cítila by sa ohrozená zo strany odporcu, aby jej brat ihneď prišiel na pomoc. Nie je teda absolútne pravdivé tvrdenie, že nie je zo strany odporcu nijako ohrozená a už vôbec sa necíti pri odporcovi bezpečne. Na rozdiel od matky a sestry odporcu však jej brat sa nezúčastňuje osobne stretnutí odporcu s deťmi, aby zbytočne nebolo pri týchto situáciách veľa ľudí, nevyvolávali sa konflikty a aby sa deti cítili komfortnejšie a slobodnejšie pri stretnutí s deťmi, keďže prítomnosť ďalších troch ľudí (pričom matka a sestra žalovaného spravidla navrhovateľke nadávajú a osočujú ju) by na deti určite nepôsobila povzbudzujúco, ale práve naopak. Navyše doteraz keď odporca chodil do bytu, sa nebál, že mu ublíži navrhovateľka (drobná žena s hmotnosťou sotva 50 kg, chodí pravidelne cvičiť do posilňovne, aj doma si zriadil posilňovňu a pravidelne cvičí, posilňuje, je vyšportovanej postavy, hmotnosť najmenej 80 -85 kg), alebo zavolá policajtov, a zrazu od 1.4.2021 (vykonateľnosti neodkladného opatrenia) si odporca „zo strachu“ berie niekoho so sebou. Navrhovateľka uviedla, že odporca ju fyzicky napadol, keď mala ich dcéra 2 mesiace. Bol opitý a ona mu nechcela dať dcérku, tak jej stisol ruky takou silou, že ich mala celé modrinové. Fotky ako vyzerala má v telefóne, ktorý jej zabral žalovaný. K lekárovi však nešla, lebo sa hanbila priznať, že toto jej spôsobil otec jej detí. Rovnako tak sa stalo, že raz navrhovateľku i deti zobudil o 4. hodine ráno, vyhádzal všetky veci zo skrine a navrhovateľku dokonca chytil pod krk a naznačil škrtenie. Taktiež v období, keď ešte spolu žili a žalovaný chodil každý víkend s kamarátmi piť, vždy chodil domov v podnapitom stave, nevedel sa normálne chovať, bol agresívny. S deťmi teda zo strany odporcu zažili opakovane agresívne, nevhodné a doslova nebezpečné správanie (keďže nikto si nemôže byť

istý, aký „nápad“ sa zrodí v hlave opitého človeka, ktorý nevie rozumne regulovať svoje správanie). Ako dôkaz doložila fotodokumentáciu rozbitého bytového zariadenia po jednom takomto vyčítaní odporcu. Vulgárne nadávky na jej adresu, či už slovne, alebo v sms správach od odporcu a členov jeho rodiny boli tiež takmer pravidelne na dennom poriadku. Dôkazy (sms správy) ostali v telefóne, ktorý má u seba odporca. Nie je pravdou, že by sa od vynesenia rozsudku o úprave pomerov k maloletým deťom (sp.zn. 8P/106/2019 na Okresnom súde Malacky) takýmto spôsobom (neodovzdávaním detí odporcovi, vykonštruovaním obvinení a pod.) chcela odporcovi akokoľvek pomstiť z dôvodu, že je nespokojná ako rozhodol súd, ale práve naopak odporca je nespokojný s rozhodnutím súdu, preto sa voči rozsudku zo dňa 28.10.2020 odvolal (navrhovateľka odvolanie nepodala) a začal jej robiť rôzne prieky, naschvál, začal ju prenasledovať, doslova ju bombardovať neustálymi telefonickými hovormi a sms správami, aby ju takto donútil čo najskôr mu vyplatiť čo najvyššiu sumu vyporiadacieho podielu zo spoločného bytu. Keď sa rozišli, žalovaný navrhovateľke na deti posielal výživné vo výške 130 R, 180 € alebo 220 € mesačne na obe maloleté deti. Súd ho rozsudkom zaviazal platiť výživne vo výške 330 € mesačne, pričom žalovaný chcel platiť na dve deti sumu najskôr 15 0 €, resp. 2 0 0 € mesačne na obe deti, preto sa správa voči navrhovateľke nepriateľsky a agresívne, keďže ju viní za takéto rozhodnutie súdu. Navyše na splátku hypotekárneho úveru za byt, ktorého sú obaja podieloví spoluvlastníci, už dlhodobo neprispieva žiadnou sumou. To mu však nebráni neustále sa domáhať svojho užívacieho práva k bytu, i keď neplatí ani splátky hypotéky, ani poplatky za energie a služby spojené s užívaním bytu. Ak by ich však neplatila navrhovateľka, banka by už dávno pristúpila k výkonu svojho záložného práva na byt a žalovaný by teda už nemal žiadny majetok. Nie je pravdou, že deti nie sú pripravené (i keď toto nepatrí do tohto konania, keďže sa nejedná o konanie vo veci starostlivosti o mal. deti). Odporcovi deti riadne pripraví, deti sú vhodne oblečené v aktuálnom počasí (v apríli keď je vonku teplo, majú na sebe tričko, tepláky, mikinu, prechodnú bundu aj čiapku, čo je na toto obdobie primerané) a vidieť to je aj na videu, ktoré poslal súdu žalovaný, vždy ho čaká spolu s deťmi pred bytom. Naproti tomu odporca si pre deti väčšinou ani nepríde, alebo pošle sms správu, že bude meškať pol hodiny, niekedy dokonca aj 3 hodiny, alebo zabudne, že má mať cez víkend deti. Pritom vždy ide dole pred dom s deťmi, a to dokonca aj vtedy, keď odporca nedá niekedy vedieť, že nepríde alebo bude meškať. Odporca má deti pripravené, nič ani nikto (a už vôbec nie ona) mu nebráni v tom, aby si deti zobral na ihrisko, do parku, na zmrzlinu či na prechádzku. To však odporca nikdy neurobí a vždy sa domáha len toho, aby deti s ním išli do U., čo však deti odmietajú, a dokonca to nerobil ani keď mal prístup do bytu, ale namiesto toho si prišiel do bytu doslova oddýchnuť a zrelaxovať, keď prišiel do bytu, namiesto toho, aby deti niekam vzal alebo aspoň sa s nimi pohral či porozprával, namiesto toho sa vždy najedol a ľahol si na žinienu. Niekedy sa hral s deťmi, ale veľmi často bol na telefóne a zabával sa sám. Odkedy sa odsťahoval z bytu, nebol s deťmi ani jediný raz vonku, len dcérku si zobral 2x so sebou na nákup do Bille, inak ich nezobral nikdy nikam a o syna sa vo všeobecnosti nezaujíma, nehrá sa s ním, aj v minulosti sa vždy venoval len dcérke. Aj tak obe deti vždy posielajú za odporcom, aby mu išli dať pusku, ale keď deti s ním nechcú odísť, malo by byť v prvom rade na odporcovi, aby ich rovnako i on k sebe privolať a motivoval na trávenie času s ním. Namiesto toho však radšej nahráva videá, na ktorých dáva deťom neprimerané a navádzajúce otázky a doslova im podsúva to, čo chce od nich počuť. Nie je teda pravda, že by mu akokoľvek bránila v kontakte s deťmi, ale je to on sám, kto sa o deti nezaujíma a keď im aj zavolá, po krátkej chvíli sám zloží telefón. Rovnako tak zostrihá videá s ňou tak, aby to vyhovovalo jemu, aby sa on ukázal v krajšom svetle. Vystrihne tú časť, kde ju „vyprovokuje“ a súdu predloží len to, čo mu odpovie. Odporcovi pritom povedala, nech si tie veci z ich bytu zoberie, lebo keď prišiel do bytu vždy jej nadával, prečo to používa, keď to kúpil on (vrátane hračiek detí, ktoré si taktiež zobral), pritom niektoré veci kúpili spolu. Stalo sa napríklad, že syn chcel ísť von na bicykel a odporca mu povedal, že to je jeho bicykel, nech mu ja kúpim nový. Tiež sa stalo, že keď sušila prádlo v sušičke, vyčítal jej to, lebo „sušička je jeho“, a z rovnakého dôvodu si tiež zobral ručný mixér, lebo sa im vraj doma v Marianke pokazil ten ich, atď. Na základe všetkých uvedených skutočností mala navrhovateľka za to, že súd prvej inštancie riadne a dôsledne zhodnotil dôkazy, a to ako jednotlivo, tak i v ich vzájomných súvislostiach, a na ich základe rozhodol a následne absolútne postačujúco svoje rozhodnutie odôvodnil. Preto s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne a právne správne.

15. Odporca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu navrhovateľky sa zásadne ohradil voči jej vyjadreniam. V žiadnom prípade nie je pravdou, že by ju niekedy fyzicky napadol, resp. že by sa jej vyhrážal ublížením na zdraví. Fotky ňou doložené ho šokovali, nikdy dané modriny na tele navrhovateľky nevidel a nie to ešte, že by ich sám spôsobil. Nie je mu zrejmé, prečo navrhovateľka založila takéto fotografie do spisu až v rámci odvolacieho konania, ak

ich mala k dispozícii po celú dobu a čo majú vlastne preukazovať, keďže sa tomuto bližšie v texte nevenuje. Navrhovateľka práve naopak uvádza, že nemá k dispozícii žiadne fotografie, keďže tieto sa mali nachádzať v odcudzenom mobilnom telefóne a zrazu súdu dokladá fotografie s podliatinami na rukách. Nie je mu zrejmé, prečo navrhovateľka tieto fotografie nepredložila príslušníkov PZ pri podaní trestného oznámenia na jeho osobu a prečo si takýto podstatný dôkazný materiál ponechala až do odvolacieho konania. Nie je zrejmé, kto je vlastne na daných fotografiách, kedy boli vyhotovené, kým a kto navrhovateľke dané zranenia spôsobil, ak boli vôbec spôsobené navrhovateľke. Za viac než pochybné sa javí to, že z fotografií nie je zrejmé, o koho ruky sa jedná. Prečo sa navrhovateľka (ak sú to jej ruky) neofotila aj s viditeľnou tvárou, rovnako ako aj z vyjadrenia navrhovateľky nie je zrejmé, kedy jej mali byť modriny spôsobené, akým spôsobom jej boli spôsobené a pri akej príležitosti. Mal za to, že navrhovateľka účelovo fabuluje dôkazy, kedy presne z tohto dôvodu začal na styk s maloletými deťmi chodiť za prítomnosti tretej osoby, aby mal svedka, ktorý mu dosvedčí, že matke nič nespravil a ani sa k jej osobe nesprával nedôstojne. I napriek tomu, že mal z takéhoto konania žalobkyne prvotne len obavy, pevne veril tomu, že sa v osobe navrhovateľky mylí a že by si sama, resp. za pomoci tretej osoby nikdy neublížila. Dnes už naozaj nevie, kam bude navrhovateľka schopná až zájsť. Nie je pravdou, že by dňa 2.3.2021, resp. kedykoľvek predtým alebo potom odcudzil navrhovateľke mobilný telefón. Uvedené bolo predmetnom už niekoľkých rozhovorov medzi sporovými stranami, kedy jej zakaždým uviedol, že daný mobilný telefón nemá a ak ho stratila, nemá zodpovednosť prenášať na jeho osobu. Dokonca vyzýval navrhovateľku, aby mu mobilný telefón vrátila. To, že dnes navrhovateľka uvádza, že mal byť mobilný telefón odcudzený z dôvodu zhabania „akéhosi dôkazného materiálu“ doposiaľ nikdy nespomenula, rovnako ako aj odmieta, že by v danom telefóne mohli byť akékoľvek kompromitujúce fotografie alebo nahrávky jeho osoby, nakoľko nie je pravdou, že by napríklad úmyselne močil na toaletu alebo, že by skákal po sedačke a robil iné navrhovateľkou špecifikované veci. Spor medzi stranami vyústil až do takých rozmerov, že navrhovateľka mu vyčítala, že využíva svetlo a vodu počas potreby na toalete a tak si namontoval na toaletu samostatné svetielko bez pripojenia na elektrinu a pravidelne si do daného bytu nosil aj vlastnú vodu, ktorú vždy použil v prípade potreby na spláchnutie toalety. Dňa 11.3.2021 navrhovateľka skutočne privolala hliadku PZ z dôvodu, že prepílił zámok na pivnici. Bolo tomu však preto, že si navrhovateľka na pivničné dvere osadila vlastnú zámku, odmietla mu dať kľúč a nevedel sa dostať k vlastným veciach nachádzajúcim sa v daných priestoroch, ktorých je podielovým spoluvlastníkom. Takýto spor medzi stranami prebiehal cca. 1 týždeň, kedy navrhovateľka ako prvá vymenila zámok na pivnici a zasiahla do jeho vlastníckeho práva s tým, že mu odmietla vydať druhý kľúč. Preto zámok vymenil, následne ho vymenila zase navrhovateľka a potom on, kedy navrhovateľka už privolala príslušníkov PZ. Navrhovateľka nikdy nemala problém kontaktovať príslušníkov PZ, týchto privolala len kvôli prepílenej zámke a podala na jeho osobu trestné oznámenie, pričom je viac než nepravdepodobné, že by v prípade fyzického napadnutia jej osoby zostala nečinná, trestné oznámenie na osobu otca by nepodala, fotografie s modrinami by si uchovala doma a nepriložila ich ani k prvotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a až v rámci odvolacieho konania, by zrazu preukazovala „intenzitu“ jeho zásahov formou fotografií, z ktorých nie je zrejmé, či sa vôbec na nich nachádza ona, kedy boli spravené a kým boli dané modriny spôsobené. Čo sa týka fotografie rozbitého taniera na zemi, tak opäť nie je pravdou, že by v minulosti chodieval do spoločnej domácnosti opitý. Pracuje ako žeriavnik vo výškach a má pod sebou mnoho robotníkov, preto by si nikdy nedovolil opiť sa a nasledujúci deň ísť bez výčitiek svedomia do práce s vedomím, že môže niekomu ublížiť. S kamarátom sa stretával cca. 1x za 3 mesiace a už aj počas takého stretnutia mal od navrhovateľky viaceré telefonáty s tým, že kde je, kedy príde a ako si dovolil ísť bez jej súhlasu. K fotke rozbitého taniera uviedol, že táto je zo dňa 30.12.2018 (viď príloha) a rozbila ho sama navrhovateľka a nie on v opitosti ako klamlivo uvádza. Daný tanier rozbila v rámci hádky, keďže nesplnil to, o čo ho žiadala. Vtedy kontaktovala svoju matku a tá prišla do domácnosti v sprievode príslušníkov PZ. Keďže žalovaný nepožil žiadne alkoholické nápoje, neboli zo strany príslušníkov PZ vyvolené žiadne následky voči jeho osobe. Odporca tiež zásadne popiera, že by navrhovateľku kedykoľvek v minulosti napadol a správal by sa voči jej osobe agresívne. Nie je pravdou, že by na ňu zaútočil, keď mala maloletá dcéra ešte len 2 mesiace alebo kedykoľvek neskôr. Naopak navrhovateľka za prítomnosti maloletých detí ho vulgárne napáda, používa na jeho osobu rôzne invectívy a takéto invectívy používa bohužiaľ aj na adresu maloletých detí, pričom maloletý P. má dnes vo svojom slovníku zaradené slová, ktoré by sa hanbil použiť aj dospelý človek. Navrhovateľku opakovane upozorňoval, aby prestala nadávať pred deťmi a aby vulgárne nenadávala deťom, keďže to jednak nie je vhodné a jednak sa deti tieto nadávky učia a potom ich využívajú, no bezvýsledne. Má z takéhoto výstupu navrhovateľky zvukovú nahrávku napríklad zo dňa 17.12.2020, kde maloletým deťom uviedla: „Furt sa len hádate ako také svine od rána do večera“. Maloletá X. na nahrávke usedavo plače, pričom navrhovateľka pokračuje: „Čo čumiš? Už mám plné zuby tejto

domácnosti sku.venej, vyd.banej. Sku.veny, vyd.baný život mám. Cely život mam dod.bany s Vami a ešte ho len budem met dod.bany s Vami. Sku.veny život toto je. Život vubec nebavi, jedneho dňa sa zabijem a budem mať svatý pokoj od Vás od šeckých. Šecko tu je vydute, každá jedna podlaha, kvuli Vám ku.vy vyd.bane. V pi.i už všeco, život vyj.bany.“ Toto všetko mala povedať len kvôli tomu, že maloletá X.D. nechtiac vyliala na zem vodu. Namietal, že by sa o deti v čase jeho styku nezaujímal, resp. ešte v čase kedy mu navrhovateľka umožnila vstup od ich spoločného bytu počas styku, že by nečinne ležal, hral sa na mobilnom telefóne a deti ignoroval. Práve naopak, ako otec sa celé dni na deti tešil a užíval si každú sekundu s nimi strávenú. Navrhovateľka mu ešte v danom čase robievala počas styku rôzne naprieky, napríklad deti nútila byť v izbe, aby sa učili alebo im dala iné domáce povinnosti a deti ju museli počúvať a nie sa hrať s otcom. Ďalej zo spoločnej domácnosti si odniesol len veci patriace jemu a to potom, čo mu navrhovateľka uviedla, že ich vyhodí. Rovnako ako nie je pravda, že by odporca zakázal ísť vlastnému synovi na bicykel, ktorý kúpil on. Daný bicykel mu kúpil a bol rád, že ho využíva. Čo sa týka pripravenosti maloletých detí na styk s ním, tak v prípade, že sa má styk realizovať aj s prespatím bezpochyby nie je postačujúce, ak navrhovateľka deti oblečie len do vhodného počasia vzhľadom na ročné obdobie. Ako rezidenčný rodič by mala deťom zbalíť ošatenie, hygienické potreby a prípadne aj obľúbené hračky na víkend strávený s otcom. Samotný priebeh odovzdania tiež nie je zo strany navrhovateľky bezproblémový, navrhovateľka nevystupuje spôsobom, že deti mu odovzdá, pobožká ich, popraje im pekný víkend a dá ich mu. Práve naopak čaká vo vchode, deti sleduje, vypytuje sa ich „idete, nejdete“, nevhodne komunikuje pred deťmi s ním a nakoniec zavelí „keď nejdete, tak poďte“ a odchádza do miesta bydliska aj s deťmi. Už v minulosti doložil do konania videonahrávky, kde maloletá X. zreteľne uviedla, že jej maminka zakazuje ísť s ockom, nemôže s ním ísť von do obchodu, nemôže ísť k nemu spať do U. a podobne. Dlhodobé konanie navrhovateľky vyústilo do aktuálneho stavu, kedy už nevie vzhľadom na všetky nariadené neodkladné opatrenia, zákazy priblíženia sa, zákazy vstupu do obydli a podobne ako ďalej v zblížení sa s deťmi postupovať. Jednou z posledných jeho snáh o zlepšenie celej situácie je aj podaný Návrh na nariadenie výchovného opatrenia na Okresnom súde Malacky v rámci výkonu súdneho rozhodnutia prostredníctvom, ktorého sa domáha stretnutí za pomoci psychológa ako tretej nezainteresovanej osoby na pôde ÚPSVaR Malacky, ktorá by pomohla obnoviť komunikáciu medzi rodičmi a otcom a deťmi. Vo vzťahu k vysporiadaniu podielového spoluvlastníctva žalovaný uviedol, že na osobu navrhovateľky nevyvíja žiaden nátlak, riadne podal žalobu na súd, pred jej podaním inicioval mimosúdne rokovania, ktoré boli neúspešné a aktuálne čaká na vytýčenie termínu pojednávania, pričom nemá žiaden dôvod robiť navrhovateľke akékoľvek schválnosti. Zo strany navrhovateľky naopak prichádzajú neustále nižšie a nižšie návrhy na vysporiadanie spoločného majetku. Rovnako vo veci výživného postupuje v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia, výživné hradí vždy riadne a včas na účet navrhovateľky a v časti zameškaného výživného čaká na nové rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorému bola vec zo strany odvolacieho súdu vrátená na nové rozhodnutie. K veci ďalej uviedol, že dňa 20.4.2021 prebiehal zápis maloletého P. do školy, ktorý sa uskutočnil podľa pravidiel o zákaze priblíženia sa, ktorý vydal súd na základe trestného oznámenia žalobkyne. Z toho dôvodu bol nútený o danej situácii informovať aj zamestnancov školy, ktorí mu navrhli, aby počkal na chodbe a nevstupoval do triedy spolu s navrhovateľkou s tým, že ho budú informovať o pohovore s maloletým P.. Nie je teda pravdou, že by na navrhovateľku kričal, že by v škole urobil scénu, ale naopak sa snažil vec riešiť slušne a pokojne a navrhovateľke povedal, že sa k nej jednoducho priblížiť nemôže (hoci ho k tomu neustále nabádala). Dňa 1.5.2021 vyzerala celá situácia znovu odlišne, ako ju dnes prezentuje navrhovateľka. Dňa 1.5.2021 mu zavolala 2 minúty pred príchodom do miesta bydliska s tým, že prichádza aj s maloletými deťmi a deti chcú vidieť prababku. Prababka nie je pred smrťou ako to uvádza navrhovateľka a nikto jej niečo také ani nepovedal. Po príchode jej nikto nezačal nadávať a to i napriek tomu, že 3/4 roka nedovolila maloletým deťom prísť pozrieť starých rodičov a prababku a ona sama v U. 3 roky nebola. Tiež sa nezakladá na pravde vyjadrenie navrhovateľky, že by jej niekto bránil odísť s deťmi a naopak jej brat sa pri odchode pristavil pri ňom a jeho rodine a začal im nadávať, čo je vidieť aj na priloženom videu z 1.5.2021. Dňa 13.5.2021 sa chcel osamote porozprávať s navrhovateľkou a tak požiadal mamu, aby sa s deťmi na krátky čas vzdialila. Stará matka zobrala maloleté deti za ruky a odišla s nimi, čo navrhovateľke neuveriteľne vadilo, pretože maloleté deti stratila z dohľadu a asi sa bála, čo by starej matke mohli niečo povedať. Opäť nie je pravdou, že by maloleté deti pri rozhovore so starou mamou plakali. Maloleté deti mali vždy dobrý vzťah s jeho rodičmi, a to až do času, kedy im navrhovateľka zakázala chodiť k nim na návštevy. Trval na tom, že súd prvej inštancie nepostupoval správne a neodkladné opatrenie nariadil bez toho, aby mal zo strany navrhovateľky čo i len čiastočne osvedčenú dôvodnosť potreby bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami. Súd prvej inštancie konal svojvoľne, nerešpektujúc charakter a účel nariadeného neodkladného opatrenia a neodkladné opatrenie využil ako prostriedok na riešenie bežných konfliktov bývalých partnerov v prospech žalobkyne, čím

zasiahol nielen do majetkových práv žalovaného, ale aj do rodinných vzťahov žalovaného a jeho práva na realizáciu styku s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie nemal k dispozícii ani jeden dôkaz o tom, že by sa odporca dopustil násilia voči navrhovateľke, hoci aj nepatrnej intenzity, pričom dnes doložené listinné dôkazy zo strany navrhovateľky sú opäť len v rovine nejasných tvrdení bez vierohodne preukázaných skutočností, tzn. navrhovateľka stále len niečo tvrdí, ale nič nepreukazuje. Naopak on do konania dokladá reálne dôkazy o správaní sa navrhovateľky, o jej výstupoch, o agresívnych a vulgárných nadávkach smerovaných aj na maloleté deti a pod.. Navrhovateľka tvrdí, že mala fotografie a videá usvedčujúce ho z nevhodného správania sa, tieto však súdu nepredložila a vymyslela si, že jej ukradol telefón, aby sa zbavil dôkazov, čo zásadne popiera. Ku dnešnému dňu nie je zrejmé, čo navrhovateľka s jej mobilným telefónom vlastne urobila. K jej vyjadreniu doložila len niekoľko fotografií ženskej ruky s modrinami, pričom z týchto fotografií nie je vôbec zrejmé, kedy boli vyhotovené, kým boli vyhotovené, z akého incidentu pochádzajú a najmä nie je evidentné, kto je vlastne na daných fotografiách a kto modriny mal spôsobiť. Mal za to, že v prípade, že by navrhovateľku skutočne fyzicky napadol, a to v takej intenzite, že by na jej tele zostali modriny, nepochybne by okamžite privolala príslušníkov PZ a podala na neho trestné oznámenie. Z doterajšie vystupovania a konania navrhovateľky je jasné, že táto nemá problém podať na neho aj niekoľko trestných oznámení a príslušníkov PZ privolať len kvôli odpílenému zámku na pivnici, ktorá je vlastníctvom oboch sporových strán. V tejto súvislosti sa javí byť nanajvýš nepravdepodobným, že by navrhovateľka v prípade fyzického útoku na jej osobu zostala nečinná a vec by ďalej neriešila. Čo sa týka brata navrhovateľky, tak toto je ďalší dôvod, prečo chodí do miesta bydliska navrhovateľky v sprievode tretej osoby, pretože tento sa mu dňa 1.5.2021 vyhrážal, že ho zbije a dokonca v hneve uviedol, že ho zabije. Od daného času začal pravidelne chodiť na styk v sprievode sestry alebo starej matky, ktoré obe túžia vidieť svoje vnúčatá či neter a synovca. Tiež nie je pravdou, že by jeho sestra alebo jeho matka niekedy vulgárne napadli navrhovateľku, obidve sú slušne vychované a k takémuto správaniu by sa neznížili i napriek tomu, že im deti nesmierne chýbajú a celá táto situácia ich veľmi mrzí. Poukázal na to, že tak súd prvej inštancie, ako dnes ani odvolací súd nedisponuje žiadnymi lekáorskými správami, trestnými oznámeniami, čestnými prehláseniami, svedkami, videonahrávkami či zvukovými nahrávkami, ktorými by vedel zdôvodniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Sám súd prvej inštancie v odôvodnení priznal, že konal len na základe vyjadrení navrhovateľky. Preto odporca považoval zásah súdu prvej inštancie do jeho práv za neprimeraný a riadne nezodôvodnený. Uviedol, že navrhovateľka po nariadení neodkladného opatrenia nevykazuje znaky „týranej“ osoby a nestráni sa osobe odporcu. Navrhovateľka sama vyhľadávala jeho prítomnosť, volala ho do miesta jej bydliska, udeľovala mu výnimky na vstup do bytu, kde mu súdnou cestou zakázala vstup, iniciovala rôzne stretnutia so žalovaným, kde nie je možné dodržať odstup 5 metrov, písala mu SMS správy, že ho má stále rada a podobne. Z toho dôvodu má za to, že akákoľvek pochybnosť o tom, že by sa dopúšťal nevhodného správania sa voči navrhovateľke alebo by nad mieru primeraným pomerom zasahoval do jej súkromia, bola jej dodatočným konaním bez tak vyvrátená.

16. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

17. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a písm. h/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia; aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

19. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavou, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

20. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

21. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd na základe predložených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného bývania.

22. V tejto súvislosti možno uviesť, že hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty, keď násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku; násilím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci; násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie ani nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia a zvlášť je účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. V súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité aspoň v štádiu vyšetrovania trestnej činnosti násilníka, minimalizovať jeho kontakt s obeťou, ku ktorému spravidla dochádza v domácom prostredí obete. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., ktoré má obeť násilia ochrániť v záujme zachovania jej práva nebyť vystavovaný domácejmu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe, ktoré je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy, zaručujú právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, v ktorom je inkorporované aj právo na pokojný rodinný život.

23. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. sú splnené iba v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násilia alebo násilia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú.v. EÚ L 181/4, 29. 6. 2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

24. V preskúmvanej veci odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľky, ako možnej obeť domáceho násilia, nebola z jej strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany odporcu dochádza k agresívnemu fyzickému správaniu ohrozujúcemu jej telesné zdravie, či ku psychickému ubližovaniu v podobe hrubých vyhrážok, ponižujúceho urážania, osočovania a vulgárneho nadávania navrhovateľke, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jej duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu o jej život. Pretože musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad, nepostačuje len tvrdenie o páchaní násilia bez bližšieho zdôvodnenia. Navrhovateľka v posudzovanej veci neosvedčila dôvodné podozrenie z násilia. Sám súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutie konštatuje, že pri nariadení neodkladného

opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) C.s.p. musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh smeruje, pričom ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (napr. svedok incidentu), čo navrhovateľka nepreukázala a žiadne listinné dôkazy preukazujúce takéto konanie odporcu voči nej alebo maloletým deťom nedoložila, a napriek tomu súd prvej inštancie považoval jej nárok za osvedčený a možno prisvedčiť odvolacej námietke odporcu, že vychádzal len z návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ani neodôvodnila skutočnosťami vyvolávajúcimi dôvodnú obavu o možnom fyzickom, či psychickom násilí zo strany odporcu. Neodkladné opatrenie nie je prostriedkom na riešenie, resp. eliminovanie bežných konfliktov bývalých partnerov, vyplývajúcich z ich nezhôd a narušenia vzájomných vzťahov. Zo samotných skutkových tvrdení navrhovateľky ako aj odvolania odporcu vyplýva, že ide navyše skôr o konflikty pri styku s maloletými deťmi, pričom tvrdenie navrhovateľky, že odporca chodí do bytu, ktorého je navyše podielovým spoluvlastníkom, za deťmi aj v dňoch, kedy nemá upravený s nimi styk rozhodnutím súdu, nepreukazuje žiaden dôvod pre ukladanie odporcovi zákazu vstupu do bytu. Ničím nepreukázala tvrdenie o nevhodnom správaní sa odporcu, a už nie o násilnom správaní sa voči nej. Z obsahu navrhovateľkou do spisu založených listinných dôkazov a z jej tvrdení v návrhu, nemožno vyvodiť, že by správanie odporcu voči nej nadobúdalo intenzitu fyzického a psychického násilia, ktoré by odôvodňovalo nariadenie navrhovateľkou navrhovaného neodkladného opatrenia. Nevyplýva to ani z ňou doloženého potvrdenia Ministerstva vnútra SR, Okresného riaditeľstva PZ v Malackách o tom, že podala na odporcu oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm.c/ zákona o priestupkoch a zo záznamu o podaní oznámenia, na základe ktorého považovať za osvedčené také nebezpečné správanie odporcu, ktoré by predstavovalo bezprostredné, reálne ohrozenie duševného a fyzického zdravia navrhovateľky a jej osobnostnej integrity alebo obavy z možného takéhoto správania sa odporcu. Len samotné narušenie vzájomných vzťahov nemôže zakladať dôvodnosť navrhovaného neodkladného opatrenia. Jeho nariadenie nemôže obstať ani z dôvodu „opatrnosti“ do preukázania či vyvrátenia podozrenia z tvrdeného násilia. Výnimočnosť zásahu musí byť podložená konkrétnymi a relevantnými okolnosťami každého jednotlivého prípadu, keďže ide o zásadné obmedzenie základných práv zo strany orgánov verejnej moci a citeľný zásah do inak neodhateľného práva každej osoby na jej súkromný život v zmysle čl. 16 ods.1 a čl. 19 ods.2 Ústavy SR, ako aj práva na nedotknuteľnosť jej obydlia v zmysle čl. 21 Ústavy SR.

25. Za daného stavu by vylúčenie odporcu z užívania bytu predstavovalo neprimeraný zásah do výkonu jeho spoluvlastníckych práv. Napokon aj z hľadiska aplikácie článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd by bol zásah do práva odporcu na rešpektovanie jeho obydlia zo strany štátnych orgánov odôvodnený jedine legitímnym záujmom na zabezpečení reálnej a efektívnej ochrany telesného a duševného zdravia žalobkyne pred hrubým, agresívnym a ponižujúcim správaním odporcu. Potreba uprednostnenia záujmu navrhovateľky na úkor práv odporcu však v danej veci nebola hodnoverne osvedčená.

26. Odvolací súd tak nepovažoval na základe tvrdení navrhovateľky obsiahnutých v návrhu, ňou predložených listinných dôkazov, za dostatočne osvedčenú, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia, nevyhnutnú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keď na ich základe nebolo možné vyvodiť dôvodnosť podozrenia odporcu z násilia voči žalobkyne a ani také jeho nebezpečné konanie, ktorým by mohla byť bezprostredne ohrozená telesná a duševná integrita navrhovateľky, tak, ako po predpokladá ust. podľa § 325 ods. 2 písm. e), h) C.s.p.

27. Po vecnom a právnom posúdení veci tak dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľka dostatočne v danom štádiu konania neosvedčila základné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (§ 388 C.s.p.).

28. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2, § 255 ods. 1 CSP a odporcovi, úspešnému v konaní, nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania z dôvodu, že mu v tomto konaní trovy nevznikli a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).